

Diari portantveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

Dues dates

Sembla que durant la primera quinzena d'aquest setembre que comença avui, seran jutjats els monàrquics madrilenys, els monàrquics de Barrera, Goded i Cavalcanti, els monàrquics del 10 d'agost. Després dels culpables de Sevilla—entre ells aquell ex-general Sanjurjo i actual presidari que creia que tot s'arranjava amb vi—, els culpables de Madrid.

Es una labor molt convenient, aquesta del càstig—per sever que sigui mai no ens ho semblarà massa—i que pot tenir una gran eficàcia. Es una labor que ja s'havia d'haver començat abans i no hauríem arribat als actuals moments.

Si el 14 d'abril s'hagués fet justícia, hauríem evitat l'onada de sentimentalisme — incomprensible —d'ara i no s'haurien demanat indults. Ni Bergamín hauria pogut acusar Lerroux. Ni els amics del general traïdor anar a trucar a les portes de la mare de Fermí Galan i la vídua de Garcia Hernández.

Després de castigar els de Sevilla, castigaran els culpables de Madrid. Culpables d'un moviment que ha estat, segons diuen, republicà—ho diu Bergamín, pregant que ho preguntin a Lerroux—però en el qual han col·laborat una colla d'aristòcrates i militars que mai no han estat republicans.

La gent, el poble, espera el càstig. El que no esperava foren les paraules d'un alt magistrat de la República: "hi hauran diverses penes de mort... però es quedaran al paper". Paraules d'una terrible imprudència, d'un terrible mal efecte. La justícia no pot fer-se "a priori". Es donar un exemple llastimós al poble, que s'abstingué de fer-la el catorze d'abril confiant en la magistratura, una magistratura que ha calgut sancionar més d'una vegada per la tolerància i lenitat que ha palesat envers els monàrquics.

El poble ha demostrat a bastament que no és sanguinari, que no és venjatiu sofrint amb més o menys estoïcisme aquesta tolerància, aquesta lenitat a les quals acabem de fer referència i de les quals se n'han donat proves cada dia. I ja no en vol més, ja en té prou. Bé que es commuti la pena de mort per la de cadena perpètua—si veritablement ha d'ésser perpè-

tua—, però fer d'això, d'aquesta immerescuda generositat un precedent, és cosa que no pot convenir de cap manera al bon Govern de la República. A qui únicament pot venir, és als monàrquics que, amb un precedent així, seguiran conspirant amb tota tranquil·litat contra la República.

Naturalment, totes aquestes conspiracions són obra de quatre illusos, de quatre pobres diables que s'entesten en no voler-hi veure clar. Fixeu-vos com les figures de més relleu entre els conspiradors monàrquics són de gent d'escassa mentalitat, d'escassa cultura: Sanjurjo, Cavalcanti, Barrera, Goded, tots els altres que no cal anomenar. Es per això que estan condemnats al fracàs. I no els salvarà ni l'excés de tolerància de certes autoritats que es diuen republicanes. Per a defensar la República n'hi ha prou amb el poble. I el poble és antimonàrquic per essència i potència. La revolta dels monàrquics a Madrid el passat dia 10 pogueren ofegar-la uns quants guàrdies d'assalt i uns quants guàrdies civils.

Com fou el poble qui salvà la França, en 1789, en 1792 i en 1793—assaltant i destruint la Bastilla el 14 de juliol de 1789; assaltant les Tulleries el 10 d'agost de 1792, i guillotinant el rei el 21 de gener de 1793—serà el poble qui ara salvarà Espanya.

La monarquia borbònica tenia, a França, dues dates terribles: el catorze de juliol i el deu d'agost. El catorze i el deu es veu que no són números propicis als Borbons.

LLUÍS CAPDEVILA

El Segon Congrés Nacional d'Esquerra Republicana

En la reunió del Comitè Executiu Central de l'Esquerra Republicana de Catalunya, s'acordaren els punts essencials de l'ordre del dia que serà objecte de deliberació, en el pròxim Congrés Extraordinari del Partit.

Aquesta Assemblea Extraordinària de l'Esquerra Republicana, va

Les sancions a uns regidors de l'Esquerra Republicana de Catalunya

Els regidors Puig Munné, Vinyals i Costa, suspesos en llurs drets com a militants del Partit i inhabilitats des d'ara per a exercir llurs càrrecs a l'Ajuntament de Barcelona

Els regidors Marlés, Sánchez i Ollé, llicenciats — els dos primers indefinidament i el tercer per dos mesos — hauran d'acceptar amb caràcter de fermesa l'acord del Ple de la Comarcal de Barcelona, i donar-hi immediat compliment

Ans d'ahir fou lliurada la nota següent:

"Reunit el Comitè Executiu de la Federació de Barcelona (Ciutat) per a ocupar-se del compliment del fall dictat pel Ple de la mateixa, imposant sancions als regidors senyors Puig Munné, Vinyals, Costa, Marlés, Sánchez Silva i Ollé, ha pres el següent acord:

Estimar, de conformitat amb el que ha resolt el Directori del Partit, que aquest és incompetent per a resoldre el recurs formulat pels esmentats regidors, per comprendre-s'hi tres casos d'exclusió; i que, en tant el Congrés Nacional es pronunciï en definitiva sobre el dit recurs, procedeix, d'acord amb les facultats que el Reglament del Partit concedeix al Comitè Comarcal, portar a efecte el fall aprovat per l'Assemblea, suspent els senyors Puig Munné, Vinyals i Costa, sancionats amb l'exclusió, en tots els seus drets com a militants, i inhabilitant-los per a exercir el càrrec que ostenten a l'Ajuntament de Barcelona; i quant a la sanció imposada als senyors Marlés, Sánchez Silva i Ollé, de suspensió als dos primers per terme il·limitat i al darrer per dos mesos en l'exercici de l'expressat càrrec, donar-la-hi caràcter de fermesa i immediat compliment."

ésser acordada en el primer Congrés Nacional celebrat el febrer d'enguany. El ple del Directori no ha fet sinó ratificar l'acord dels militants reunits en Assemblea magna els dies 13 i 14 de febrer. Aleshores va ésser acordat que el Partit tindria Congrés Extraordinari al cap de quinze dies d'aprovar l'Estatut de Catalunya.

L'Estatut és a punt d'ésser aprovat. I la Secretaria de l'Esquerra Republicana ja ha començat els treballs de convocatòria i d'organització.

L'Esquerra Republicana, partit estructurat democràticament i que funciona amb normalitat democràtica, a punt d'ésser aprovat l'Estatut de Catalunya es prepara per a les grans batalles futures, per tal de realitzar l'enorme tasca de re-

construcció de la nostra Pàtria. I es prepara plena d'optimisme i de confiança en els seus militants i en els seus homes dirigents.

En el segon Congrés Nacional del nostre Partit, faran sentir la seva veu tots els catalans d'esquerra de l'Empordà a les riberes de l'Ebre, del Bergadà i la Vall d'Aran a les comarques marítimes.

LA REPUBLICA ES TAN FORTA, QUE ADHUC ES POT PERMETRE EL LUXE D'AFRONTAR EL DANY QUE LI POT PRODUIR UN INDULT QUE UNA GRAN PART DEL PAIS NO ESTA EN CONDICIONS DE SABER COMPRENDRE.